

(Псалтир, 23)

Отець наш Небесний, поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі друзі, вивчаючи псалми Давида, ми підійшли до 23-го Псалму.

ПСАЛОМ 23

Цей Псалом є найвідомішою частиною Писання і він втрачає багато без Псалму 22. Я гадаю, перед нами - триптих, чи трилогія Псалмів, що їх можна об'єднати. Це - Псалми 22,23,24. Їх називають пастирськими Псалмами. Ці три Псалми зображають нашого Господа: у Псалмі 22 Він - Добрий Пастир. Сам Господь наш Ісус Христос сказав: "Я Пастир добрий! Добрий пастир покладає життя своє за овець". /Ів.13:11/ Тут, у 23-му Псалмі, Він постає перед нами, як великий Пастир. Зверніть увагу на те, як називає Христа Послання до євреїв: "Бог же миру, Який воскресив з мертвих великого Пастиря вівцям, кров'ю вічного Завіту, Господа нашого Ісуса Христа, нехай удосконалить вас у всякому доброму ділі, на виконання волі Його, творячи у вас те, що приємне Йому через Ісуса Христа, Якому слава на віки вічні. Амінь". /Євр.13:20,21/ Псалом 23 зображує Його як великого Пастиря. Далі, у 24-му Псалмі, ми бачимо Його як Пастирєначальника: "А коли з'явиться Пастирєначальник, ви одержите нев'янучий вінець слави". /1 Пет.5:4/

Іншими словами, у Псалмі 22 ми бачимо хрест, у Псалмі 23 - жезл /пастирський жезл/, у Псалмі 24 - корону /царську корону/. В Псалмі 22 Христос є Спаситель, у Псалмі 23 Він - Той, хто вдовольняє наші прохання, у Псалмі 24 Він виступає як Володар. В Псалмі 22 Він - основа, у Псалмі 23 - прояв, у Псалмі 24 - очікування. У Псалмі 22 Він помирає, у Псалмі 23 Він живе, у Псалмі 24 Він приходить. Псалом 22 говорить про минуле, Псалом 23 - про теперішнє, Псалом 24 - про майбутнє. В Псалмі 22 Він віддає життя Своє за овець, у Псалмі 23 Він дає любов Свою цим вівцям, у Псалмі 24 Він проливає світло на Своє друге пришествя. Яка чудова картина постає перед нами під час читання цих псалмів!

Давайте перейдемо до Псалму 23, мабуть, найвідомішого уривка з усього Слова Божого. Жоден уривок з будь-якої іншої Книги не мав такої популярності. Євреї, як ортодоксальні, так і реформісти, знали цей Псалом. Християни усіх конфесій знайомі з цим Псалмом. Світ зачарований його красою.

Про цей Псалом написано багато, хоч його 6 віршів прості й короткі. Хтось сказав: "Мені не важливо, скільки говорить людина, важливо, щоб вона сказала це у кількох словах". Ще

хтось сказав: "Якби люди, яким нічого сказати, мовчали, світ став би набагато кращим". Псалом 23 досить короткий. Один бізнесмен колись вивісив на стіні свого офісу гасло, щоб його бачили всі. Там були слова: "Якщо ви маєте сказати щось важливе, скажіть це за п'ять хвилин". Щоб прочитати Псалом 23, потрібно десь 45 секунд. Він короткий. Він написаний не філософською мовою. Він написаний не мовою теології. Це - не офіційний чи науковий документ. Він досконалий у своїй простоті і простий у своїй досконалості.

Перш ніж поглянути на сам текст Псалму, давайте пригадаємо дещо про нього. Всі вчені погоджуються з тим, що цей Псалом написав Давид. Але завжди поставало питання: чи Давид написав його тоді, коли був хлопчиком-пастухом, чи тоді, коли був старим царем? Знати відповідь на це питання дуже важливо для нас. Доктор Френк Морган назвав цей Псалом "Піснею старого пастуха". Мені подобається ця назва, і я згоден з нею. Давид-цар ніколи не забував Давида-пастушка. Псалом 23 - це не славослів'я молодого, зеленого юнака, а зрілі роздуми, засновані на великому досвіді. Бачите, Давид, наблизившись до кінця днів своїх, став згадувати усе своє життя. Саме тоді, напевно, він і написав цей Псалом. Старий цар, сидячи на своєму троні, згадував хлопчика-пастушка. Життя побило, понівечило, покалічило його, примусило його багато страждати. Він був загартованим солдатом, ветераном, що знав смак перемоги, злигодні й труднощі. Він пройшов Крим, Рим і мідні труби. Він пройшов через всі випробування. Тут, у Псалмі 23, ми бачимо не теоретизування юності, а зріле, мудре судження, підкріплене великим життєвим досвідом.

Псалом починається словами: "Господь - Пастир мій". Що дає нам право сказати "Пастир мій"? Чи кожен може повторити ці слова Псалму? Оскільки Псалми 22, 23 та 24 об'єднані, вони - частини однієї розповіді, ви перш за все повинні знати Господа Ісуса Христа як доброго Пастиря, Який віддає життя Своє за овець, перш ніж ви пізнаєте Його як великого Пастиря. Ви повинні знати Пастиря 22 Псалму, перш ніж перейти до Псалму 23 і сказати: "Господь - Пастир мій".

"Господь - Пастир мій, я в недостатку не буду. На пасовиськах зелених оселить мене, на тихую воду мене провадить!"

/Пс.23:1,2/

Зверніть увагу: "Пастир МІЙ... Я в недостатку не буду... На пасовиськах зелених оселить МЕНЕ... МЕНЕ провадить". Це - Псалом про Нього і про мене. Головна думка тут така, що між душею людською та Богом немає ніяких перепон. "Господь - Пастир мій".

Вірш 1 - це водночас визнання і висновок. Одна справа

сказати: "Господь є Пастир". Багато людей говорять так, і це звучить чудово. Але чи можете ви сказати щось більш особисте: "Господь - Пастир мій"? Покладаючись на викуплення, подароване нам, на Його смерть і воскресіння, ви можете повірити у Нього і назвати Його своїм Пастирем. Дуже легко сказати "Господь буде моїм Пастирем", але Давид сказав не так. Він говорить: "Господь - пастир мій". Це - Його визнання.

"Я в недостатку не буду". Зверніть увагу на те, що Давид не говорить, що він не був у недостатку, він говорить: "Я в недостатку не буду". Чого я потребую? Звичайно, безпеки. Я - вівця, нерозумна, маленька тваринка. Тож мій Пастир потурбується про те, щоб я був у безпеці. Він захистить мене. Коли маленька овечка говорить "я в недостатку не буду" і "я не загину" - то це тільки тому, що вона має чудового Пастиря. "Я в недостатку не буду" говорить про майбутнє і дає дітям Божим певність. Упевненість віруючого заснована на обіцянках Пастиря. І віра наша залежить від розуміння цього.

Один мій товариш якось чув, як я згадував про овець у своїй проповіді. Пізніше він сказав мені: "Брате, Ви говорите про овець так, ніби це - гарненькі, милі істоти. За вашими словами, вони такі безпомічні. Я хочу показати вам, що таке вівці". Він запросив мене пообідати. Після обіду він повів мене подивитися на овець. Коли ми спостерігали за ними, мій товариш сказав мені: "Ці вівці - вперті, затяті, нерозумні створіння. Крім того, вони завжди брудні й замурані." Я відповів: "Це саме можна сказати і про людство!" Вони дійсно багато в чому схожі на нас!

Вівцям потрібна не тільки безпека; їм потрібне задоволення, вдоволеність. "На пасовиськах зелених оселить мене". Досвідчені люди знають, що голодна вівця ніколи не лягає. Коли вівця лягла на зеленому пасовиську, це значить, що вона не голодна. Наш із вами достаток - у Христі. "А Ісус сказав їм: "Я - хліб життя. Хто приходить до Мене, не буде голодувати, і хто вірує в Мене - ніколи не матиме спраги". /Ів.6:35/

"На тихую воду мене провадить". Вівці лякаються бурхливої води. Їм не подобається також стояча вода. Вони ніколи не стануть пити там, де до них пили свині. Все це можна застосувати і до людей. В наш час нам потрібен спокій - не стільки фізичний чи розумовий, скільки спокій душі. Пам'ятаєте, що сказав Давид у Пс.55:6: "О, коли б я мав крила голуба! Я полетів би і відпочив". Він теж хотів відпочити від свого життя. Але він дійшов висновку, що, втікаючи від проблемами ніколи не вирішимо їх. Він навчився у всьому покладатися на Господа, довірятися Йому і терпляче чекати. Господь наш Ісус Христос сказав: "Прийдіть до Мене

всі знеможені і обтяжені, і Я заспокою вас!" /Мат.11:28/

"Він душу мою відживляє, провадить мене стежками справедливості, ради імені Свого. І коли б я пішов долиною тіні смертної, не побоюся злого, бо Ти зі мною; Твоє жезло і Твій посох - вони мене втішають."

/Пс.23:3,4/

"Він душу мою відживляє". Давид знав, що це означає. Давид згрішив - він був тією загубленою овечкою, яка відбилася від отари, але його Пастир відживив його.

"Провадить мене стежками справедливості, ради імені Свого". Він веде нас, але й ми повинні йти за Ним. Господь наш Ісус Христос сказав релігійним юдеям, які були насправді Його ворогами: "Я сказав вам, а ви не вірите. Діла, які Я творю в ім'я Отця Мого, свідчать про Мене. Та ви не вірите, бо ви не з Моїх овець, як Я сказав вам. Мої вівці слухаються голосу Мого, і Я знаю їх, і вони йдуть за Мною". /Ів.10:25-27/ Вівці йдуть за своїм пастирем. По цьому можна визначити, кому вони належать. В дні Ісуса пастир ніколи не гнав своїх овець - він вів їх за собою. Зараз все інакше. Коли я відвідав землю Ізраїльську, мені дуже рідко доводилося бачити пастухів, які б йшли попереду своїх овець. Але в часи Христа пастух був із своїми вівцями день за днем. Вони знали його і йшли за ним. Наш Пастир веде нас шляхами праведності, і ми можемо йти за Ним.

"І коли б я пішов долиною тіні смертної, не побоюся злого". В цьому - наша мужність і наша втіха. Смерть - це останнє випробування життя. Мова тут йде не тільки про наш смертний час. Все людство живе у долині тіні смертної. Народжуючись, людина вступає у великий каньйон, і цей каньйон - долина тіні смертної. Ми постійно перебуваємо у ній. Мешканці великого міста кажуть, що коли ви переходите вулицю, рухайтесь швидше, бо є тільки дві породи людей: швидкі і мертві. Якщо ви не поспішите, то помрете. Всі ми живемо в долині тіні смертної. Як хтось сказав, та хвилина, що дає нам життя, вже починає забирати його у нас. Всі ми перебуваємо в долині тіні смертної. Тінь смерті - на всіх нас. Але, йдучи цією долиною, я не боюся злого. Це - втішні, заспокійливі слова нашого Господа. Якщо хтось, кого ми любимо, помирає як дитя Боже, в цих словах - наша втіха й заспокоєння.

"Не побоюся злого, бо Ти зі мною". Ми знаємо, що наш Пастир - з нами повсякчас, навіть в час нашої смерті. І я хочу, щоб Він був зі мною, коли настане мій час помирати.

"Твоє жезло і Твій посох - вони мене втішають". Жезл - знаряддя для захисту, а посох - для того, щоб направляти нас. Він може і ніжно докорити, і суворо покарати нас. У нього є жезл для нашого захисту, але у Нього також є посох

для того, щоб направляти нас. Він користується цим посохом, коли якась з Його овечок відіб'ється від отари. Це втішає мене. Тепер, коли я вже став старою людиною, я оглядаюся на прожите мною життя і розумію, що Його посох – це дійсно втіха для нас. Він кілька раз користувався ним, щоб направляти мене, і я вдячний Йому за те, що завдяки цьому я повернувся до Його отари. Всі ми потребуємо цього.

"Ти переді мною трапезу зготовив у присутності ворогів моїх, мою голову Ти намастив оливою, моя чаша повна, аж переливається! Так, доброта і милосердя будуть супроводити мене в усі дні життя мого; і я перебуватиму в домі Господньому довгі часи!"

/Пс.23:5,6/

Ці два вірші відображають щастя і надію Давидового серця. "Ти переді мною трапезу зготовив у присутності ворогів моїх". Ми бачимо радість, плідотворність і повноту. Все це сповнене щастям. Про яку трапезу йде мова? В часи, коли був написаний цей Псалом, він говорив про обіцянки Божі Ізраїлеві – обіцянки матеріальних благословень. Нам Він обіцяє духовні благословення.

"Мою голову Ти намастив оливою". Ця олива символізує Духа Святого. Ми потребуємо такого помазання сьогодні. Ми не можемо побороти всі життєві труднощі самотужки.

"Моя чаша повна". Це – символ радості. Сьогодні ми повинні сповнюватися радістю. Господь говорить: "Я прийшов для того, щоб мали життя і мали з достатком". /Ів.10:10/ Господь хоче, щоб радість наша була повна. Це нагадує мені про одні маленьку дівчинку, яка сказала: "Господи, зроби так, щоб чаша моя була повна, бо я все одно половину розхлюпаю". О, як цьому світові потрібні християни, що п'ють із чаші радості!

Ми підійшли до останнього віршу цього Псалму. Наш Пастир веде нас від зелених пасовиськ і тихих вод до дому Отця нашого. Читаємо: "Так, доброта і милосердя будуть супроводити мене в усі дні життя мого; і я перебуватиму в домі Господньому довгі часи!" Давид надіявся на доброту і милосердя Боже. Він був впевнений, що вони будуть супроводити його в усі дні його життя. І життя підтвердило цю велику істину: що Господь, Який був Пастирем для Давида, зберіг його і допоміг йому в його житті. І Давид прославив Господа.

Так і щодо нас, дорогі наші друзі. Бог також є нашим Пастирем. Він також любить кожного із нас. Він бажає, щоб ми знаходилися в Його стаді – там, де Він є Пастирем, там, де Він провадить нас цією дорогою правди і істини Божої до вічного життя. Дорогий друже, чи Господь є також твій Пастир? Чи ти прийняв Його у своє серце і в своє життя як

особистого Спасителя? Чи ти пішов за Ним цією дорогою правди та істини? Якщо так – ти найщасливіша людина. Якщо ні – прямо зараз ти можеш схилитися перед Ним, ти можеш покликати до Нього, ти можеш звернутися до Нього в молитві покаяння і запевняю тебе – Бог почує твою молитву. Бог протягне Свою добру, святу, милуючу руку, щоб підняти тебе, щоб підтримати тебе, щоб дати тобі надію на вічне життя. Нехай Господь допоможе вам в цьому.

Ми продовжимо вивчення Книги псалмів у наших наступних радіопередачах. До нових зустрічей в ефірі. Нехай Господь рясно благословить усіх вас.